

AUTE DE 8 DE MAIG DE 1996

Inadmissió: excés de jurisdicció i competència.- Dret al recurs.- Recurs de Suplicació: resolucions recurribles

I RESULTANT: Que per Aute de data 13 de desembre de 1.995 el Batlle instructor de la causa núm. 61-F/93 ha desestimat la impugnació de la legitimació processal del Consell General per a ser part processal en la causa declarant vàlida la personació processal d'aquesta entitat de dret públic.

Que la defensa d'Antoni U.M. ha formulat recurs d'apel·lació contra aquest Aute en temps i forma legal.

II RESULTANT: Que el 7 de març de 1.996, el President del Tribunal de Corts ha revocat l'Aute dictat pel Batlle instructor i desestimat la querella del Consell General sense que hi hagi lloc de declarar nul·les les actuacions practicades, i declarant-se d'ofici les despeses processals causades.

III RESULTANT: Que en nom del Consell General, el Secretari del Consell General de les Valls ha interposat recurs de suplicació contra l'Aute de data 7 de març de 1.996, en el que demana l'anul·lació de l'Aute fonamentant-se sobre els motius següents, previstos per l'article 3 del Decret de 13 de juliol de 1.990:

3.1.- Excés de jurisdicció i competència.

El recurrent sosté que la llista de les resolucions del Batlle instructor recurribles és limitativa i no es pot entendre per analogia. Observa que l'article 218 del Codi de Procediment Penal només va preveure un recurs contra la desestimació de la querella i que el President del Tribunal no podia jutjar en apel·lació les resolucions del Batlle sobre la legitimació processal del Consell ni sobre la imparcialitat, ni sobre l'admissió de la querella. Afegeix que no existeix cap vulneració de l'article 10.2 de la Constitució sobre el dret al recurs, tenint en compte que el dret al doble grau de jurisdicció es refereix a les resolucions sobre el fons i no a les resolucions d'instrucció.

3.2.- Infracció de norma de procediment sempre que hagi produït indefensió o s'hagi vulnerat qualsevol dret o garantia fonamental.

El recurrent fa ressaltar que el Tribunal de Corts no té cap més altre poder sobre el Batlle instructor que el que li dóna taxativament la Llei de procediment i la Llei

Qualificada de la Justícia. Fora d'això, el Tribunal de Corts s'està inmiscuint indegudament en l'esfera instructora autònoma del Batlle, tenint en compte que no té el Tribunal de Corts, ni el seu President cap poder general de control sobre el Batlle instructor. Afegeix que total inflexió d'aquest principi comprometria la independència dels Jutges d'instrucció davant de les jurisdiccions de judici. Considera en fi que s'ha vulnerat el dret que tenen totes les persones de poder accedir a la justícia en qualitat de part.

Per altra part, critica l'autè recorregut per no haver verificat la seva competència d'ofici, la competència i la procedència d'un recurs no estant a l'abast de les parts en matèria penal. Afegeix que el Consell General podia, com cada ciutadà, exercitar l'acció popular prevista en l'article 86.4 de la Constitució, denegada pel Tribunal de Corts i que el Ministeri Fiscal no té la exclusiva de la defensa dels interessos de l'Estat. Rebutja en fi les al·legacions de l'Autè fonamentades sobre el principi de separació de poders, el principi d'equitat, i sobre l'article 6 del Conveni europeu, en l'absència de tota voluntat d'influir sobre la decisió judicial.

3.3.- Absència de fonamentació jurídica.

El recurrent observa que l'autè conté varis Considerants que no són més que una pseudo motivació en quant constitueixen afirmacions desprovistes de la més mínima demostració.

3.4.- Infracció de qualsevol norma substantiva diferent de la penal.

El recurrent considera que l'Autè contempla de forma errònia i aplica indegudament els articles 10.1, 50 i 86.4 de la Constitució així com l'article 6 del Conveni europeu dels drets de l'home. Per altra part, observa que infringeix la normativa orgànica continguda en els articles 12, 88 i següents i 101 de la Llei Qualificada de la Justícia en quant interpreta erròniament les normes.

IV RESULTANT: Que emplaçades les parts i el Ministeri Fiscal van comparèixer, en el termini legalment establert, davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia la representació lletrada de Josep Manuel R.G. i la societat C. SA, i la del Consell General de les Valls d'Andorra, el qual va ratificar el seu escrit de recurs de suplicació presentat davant el Tribunal de Corts, i el Ministeri Fiscal.

V RESULTANT: Que la defensa de Josep Manuel R.G. i de la societat C. SA. afirma que el recurs és interposat per una representació que manca absolutament de legitimació legal, donat que el Consell General, encara que sigui representat pel seu Secretari General no pot ser part en el procés penal.

Afegeix que el recurs de suplicació s'ha interposat per resolucions diferents a les enumerades per l'article 2 del Decret regulador del recurs de suplicació, pels motius següents:

-en primer lloc, no es tracta d'una Sentència dictada en primera instància pel Tribunal de Corts.

-segurament, tampoc es tracta d'un aute de sobreseïment de la causa.

-en darrer terme, no es tracta d'altres decisions que impedeixin la prossecució de la causa.

Rebutja en fi els arguments invocats per justificar els diferents motius de l'article 3 del Decret.

VI RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'adhereix als motius núm. 1, 2 i 8 de l'article 3 de l'esmentat Decret, oposant-se al motiu núm. 4, referit a la manca de motivació jurídica de la resolució recorreguda.

I CONSIDERANT: Que el recurs de suplicació regulat pel Decret de 13 de juliol de 1.990 compleix en el Principat d'Andorra una funció equivalent a la que en altres sistemes processals europeus es coneix com el recurs de cassació, el qual no està obert a cap tipus de control ni permet impugnar totes les resolucions judicials dictades en qualsevol procediment. Segons l'article 2 de l'esmentat Decret regulador del recurs de suplicació són únicament recurribles en suplicació:

"1.- Les Sentències dictades en primera instància pel Tribunal de Corts.

"2.- Els autes de sobreseïment i les altres decisions d'aquell Tribunal que impedeixin la prossecució de la causa.

"3.- Els autes que en període d'execució de Sentència fixin indemnitzacions de qualsevol naturalesa.

Es tracta d'una resolució dictada pel Batlle instructor contra la qual es va interposar recurs d'apel·lació i no d'una resolució de primera instància del Tribunal de Corts; a més a més, no es pot pretendre que aquest aute impedeix la prossecució de la causa, donat que la resolució del Tribunal de Corts no posà fi al procés penal. Aquesta jurisprudència va ésser afirmada de manera reiterada i constant per la Sala Penal del Tribunal Superior (causa 55-1/95 de 13-12-95; DP 431-2/94, de 13-12-95; DP 154-2/94, de 22-2-95; causa 81-FD/93, de 13-12-95, etc...).

II CONSIDERANT: Que si admetem, com ho afirma amb pertinença el Consell General per criticar la resolució recorreguda, que l'article 218 del Codi de Procediment Penal

és de interpretació estricta i que el dret al recurs de l'article 10 de la Constitució concerneix només les decisions de culpabilitat i de condemna, el Tribunal Superior no està habilitat per sancionar l'excés de competència del Tribunal de Corts fora del marc de l'article 2 del Decret Regulador del Recurs de Suplicació.

És paradoxal demanar al Tribunal Superior d'ampliar la seva competència "ultra legem" per sancionar l'excés de competència d'una altra jurisdicció. Només l'òrgan legislatiu podria aportar una resposta a aquesta situació, tenint en compte que no correspon al Tribunal Superior ultrapassar les seves competències atribuïdes de manera expressa i precisa per la Llei, sense violar el principi constitucional de separació de poders, fonament cardinal de tota institució democràtica. Es en efecte la Llei que dóna al Tribunal Superior la seva única legitimitat i per tant aquesta no li atribueix poder de controlar el conjunt de decisions del Tribunal de Corts o del seu President.

Vist la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

A C O R D A

1.-Declarar la inadmissió del recurs de suplicació interposat pel Consell General de les Valls.

2.-Imposar les costes processals al recurrent.

3.-La remissió de la present causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació d'aquesta resolució, als efectes escaients.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de Tribunal Superior de Justícia Sala Penal, en dono fe.